

[Ulrich.]

Skærver, men maa ty til Udlandet, jeg husker ikke bestemt det store Beløb, for hvilket der aarligt indføres Skærver her til Landet fra Udlandet, men det er meget betydeligt — vil Arbejdslønnen beløbe sig til 30 pCt.; anvender man derimod indenlandske Skærver, vil den beløbe sig til 50 pCt.

Naar man staar overfor helt nyt Anlæg af Veje, vil Arbejdslønnen udgøre 40 pCt., og kun i et eneste Tilfælde vil efter min Mening Arbejdslønnen ved Vejarbejde beløbe sig til over 50 pCt. — som det ærede Medlem i Gaar gjorde gældende den altid vilde — nemlig, hvor der er Tale om Regulering af Veje, der kan man naa op til, at Arbejdslønnen udgør 60 pCt. af de samlede Udgifter.

I det store og hele, alle de forskellige Vejarbejder taget under eet, mener jeg, at Arbejdslønnen saa at sige aldrig udgør mere end 33 $\frac{1}{3}$ pCt., altsaa en Trediedel af den samlede Udgift.

Hermed tror jeg, jeg har svaret paa de ærede Medlemmers Udtalelser henvendt til mig. Jeg skal slutte med at sige til den højtærede Minister, at han ikke maa opfatte det saaledes, at vort Parti overhovedet ikke vil forhandle. Vi vil altid forhandle, men vi har — i Aar som i tidligere Aar — fremført vore Betæneligheder ved en saadan Lovgivning. Dersom man kan faa et helt nyt Grundlag at arbejde paa, ja, saa er vi som altid villige til at forhandle om at foretage noget, der er fornuftigt.

Steen: Der er ikke i de Udtalelser, der er fremsat fra Ordførerens Side, siden jeg sidst havde Ordet, noget, som ikke er besvaret i de Bemærkninger, jeg allerede har fremsat, og jeg vil derfor kunne fatte mig i stor Korthed.

Til det ærede Medlem Hr. Hedelund maa jeg sige, at det var mig en Lidelse at høre ham holde den Tale, han holdt i Dag, og da jeg ogsaa havde det Indtryk, at det var ham en Lidelse at holde den, skal jeg forskaane ham for dette, at han skulde paa den igen. Men jeg vil dog for fremtidige Tilfældes Skyld give ham en Advarsel med paa Vejen. Naar det kniber saa haardt, som det gør her, saa det ærede Medlem henfalder til den Slags Udtalelser, som han fremsatte, idet han sagde: det skal vi lade dem ude i Kommunerne ordne, vi skal her aldeles ikke blande os i, hvad de Penge anvendes til, saa maa jeg sige: det mener det ærede Medlem jo ikke selv, det ærede Medlem har jo netop arbejdet paa at finde

et forsvarligt Grundlag for Pengenes Anvendelse og gjort dette til en Betingelse for, at Pengene stilles til Raadighed.

Naar saa alt glipper for det ærede Medlem, saa skal han til at prøve, om ikke der er en Revne, om ikke der kunde blive nogen Uenighed, og saa manøvrerer han en Gang til med Tallene fra tidligere Forslag og vil have Forklaring paa dem. Jeg har een Gang sagt — og skal jeg virkelig gentage det, saa lad mig da gøre det —, at hvis Kritikken af dette, at Lovforslaget nu indeholder et Maksimumsbeløb paa 75 Mill. Kr. i Modsætning til de 150 Mill. Kr., vi oprindeligt foreslog, skal være en Kritik af, at dette Beløb er for lille, saa er jeg villig til at forhandle om højere Beløb, og skal det være en Kritik af, at det oprindelige Beløb var for højt, saa er den Nedsættelse, der allerede er foregaaet, noget, som afsvækker Kritikken til en saadan Grad, at der ikke længere er nogen Mening i at fremsætte den.

Det ærede Medlem søger at konstruere et Modsætningsforhold mellem den højtærede Ministers Udtalelser og mine Udtalelser, idet han tager Ministerens Udtalelse om, at han haaber, at Lovforslaget maa betyde, at 10 000 Mennesker maa komme i Arbejde, og siger: Men hvad sagde de Radikales Ordfører Hr. Steen? Han sagde, at han haabede, det særlig maatte blive de ufaglærte Arbejdere — fordelt Landet over, føjede jeg i øvrigt til —, som det kom til at dreje sig om. Ja, skal det ærede Medlem konstruere Modsætningsforhold paa dette Grundlag, skulde han hellere have gjort sin Tale noget kortere og erkendt, at det Af-snit var haabløst.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich har gentagende brugt den Vending, at Ordførerne for de to Partier, af hvilke Regeringen var udgaaet, jo var en evig Taksigelse. Hvorfor siger det ærede Medlem nu saadan noget, for han plejer dog at være et godt Hoved, der ogsaa kan høre, og Ordet Tak har ikke været i min Mund før nu, jeg har ikke benyttet dette Ord i denne Debat.

Men nu kommer det, og den Tak, jeg nu har at bringe, retter jeg til det ærede Medlem Hr. Ulrich, fordi han, gemt i hele denne Gentagelse af de kritiske Synspunkter fra i Gaar, som han atter fremsatte i Dag, kom med en Bemærkning, som jeg finder Anledning til at sige Tak for, nemlig den, at han var villig til at gaa ind i en Forhandling om Forslaget og undersøge, om man kunde finde et Grundlag, som kunde indeholde Muligheder for at komme Kommunerne til Hjælp, som ogsaa han og hans Parti kunde tiltræde.